

ZO MOEDER, ZO DOCHTER

'Soms denk ik tijdens een sessie: Help! Hoe zou Evelien dit doen?'

Hoe is de band tussen familieleden die beiden als psycholoog werken? Het NIP laat moeders, dochters, vaders en zonen aan het woord over hun gespreksstof, relatie en familiedynamiek. In deze editie: moeder Marijke Kok – van Eekelen, klinisch pedagoog en gz-psycholoog, en dochter Evelien Kok, gz-psycholoog. Samen zijn ze praktijkhouders van Praktijk voor Kinder- en Jeugdpsychologie Woerden en Psychologenpraktijk Groene Hart, die Marijke in 1984 oprichtte.

Cliënten van echt alle leeftijden zijn welkom in de praktijk van Marijke en Evelien. Al is Marijke gespecialiseerd in kinderen en haar dochter Evelien juist in volwassenen en tieners. 'Natuurlijk heb ik wel gedroomd dat we ooit samen zouden werken', zegt Marijke. 'Maar ik had nooit gedacht dat het echt zou gebeuren, laat staan als praktijkhouders!'

Evelien, welke rol heeft het werk van jouw moeder gespeeld in de keuze om psychologie te studeren?

Evelien: 'Vanaf dat ik één jaar ben, heeft mijn moeder haar eigen praktijk. Daar vertelde ze altijd heel enthousiast over. Dat inspireerde mij. Maar ik heb me ook een tijdje willen afzetten hoor. Ik ging psychologie studeren, geen pedagogiek, en richtte me eerst vooral op volwassenen. Nadat ik afstudeerde ben ik eerst ergens anders gaan werken. Ik wilde het graag zelf doen, niet onder mijn moeders

vleugels. Gaandeweg ben ik in de praktijk gegroeid. Ik begon ooit met het rondbrengen van de rekeningen en het uittypen van verslagen – door die mee te lezen kreeg ik trouwens een goed kijkje in het vak. En toen mijn moeder 62 werd, besloot ik in de praktijk te komen werken. Als ik nog wil samenwerken met haar, moet dat nu, dacht ik. Dat is nu elf jaar gelden. Een paar jaar later werd ik ook praktijkhouder en zijn we als praktijk ook volwassenen gaan behandelen.'

Wat drijft jou, Marijke, om nog zo lang door te werken?

Marijke: 'Ik was al nooit van plan te stoppen op mijn 65e. Nu denk ik eigenlijk nog steeds niet aan stoppen. Al is het werk als praktijkhouder soms pittig, met alle regels die steeds veranderen bijvoorbeeld, maar het werk geeft me veel voldoening. Het voelt zinvol, en het is heel leuk om je dochter bezig te zien als psycholoog.'

Wat leren jullie van elkaar?

Evelien: 'We vullen elkaar hoe dan ook aan. Ik behandelde eerst alleen volwassenen en mijn moeder kinderen. Dat doen we nu allebei. Daarin hebben we elkaar geïnspireerd.'

Marijke: 'Ik heb veel over cognitieve therapieën geleerd van Evelien, als klinisch pedagoog heb ik de behandeling van volwassenen nooit geleerd. Of iets praktisch als een terugvalpreventieplan schrijven, dat doe je minder vaak bij kinderen.'

Evelien: 'En ik leerde van mijn moeder weer veel over bijvoorbeeld speltherapie en symbooldrama, dat is werken met dagdromen. Ik kreeg dan ook persoonlijke feedback op verslagen. Ik kon bijvoorbeeld meer stilstaan bij het gevoel van de cliënt.'

Marijke, waar is Evelien heel goed in?

Marijke: 'Soms denk ik weleens: Help, hoe zou Evelien dit doen? Als ik een volwassene behandel bijvoorbeeld. Verder blinkt ze echt uit in crisismanagement. In principe nemen we geen suïcidale cliënten aan, want we hebben geen crisisdienst, maar soms hebben we toch cliënten met zelfmoordgedachten. En dan betreft Evelien direct allerlei instanties en betrokkenen erbij: thuis, een arts, de crisisdienst, noem maar op. Knap hoe ze dat doet.'

Evelien, waar is jouw moeder heel goed in?

Evelien: 'Ze is heel gedreven. Wat er zich ook voordoet, ze verdiept zich er helemaal in, via YouTube-filmpjes, boeken en Psyflix. Toen ze ooit een cliënt had met tinnitus haalde ze direct allemaal boeken erover in huis. Dat is heel mooi om te zien. Onlangs nog heeft ze zich in Virtual Reality Therapy verdiept.'

Waarin lijken jullie op elkaar?

Marijke: 'Volgens mij zijn we beiden heel punctueel en gestructureerd.'

Evelien: 'En we houden van doorpakken. Als er zich bijvoorbeeld een cliënt zonder voorgeschiedenis met een eenmalig trauma meldt, dan plannen we direct een wat langere eerste sessies in en kunnen we meteen echt met de behandeling beginnen in plaats van eerst een uitgebreide intake.'

Waarin verschillen jullie?

Evelien: 'Los van dat we affiniteit hebben met andere doelgroepen ben ik meer gestructureerd in overleggen. Ik zeg vaak: "Even focussen".'

Marijke: 'Ik ben veel associatiever, absoluut. Evelien houdt me bij de les.'

Op welke momenten is het extra leuk om collega's én moeder en dochter te zijn?

Marijke: 'Oh, talloze!'

Evelien: 'Het is leuk om samen iets neer te zetten. En we schakelen héél makkelijk met elkaar. En tegelijk houden we werk en privé goed gescheiden.'

Marijke: 'Als we samen een week op fietsvakantie gaan, hebben we het echt niet de hele tijd over werk. Af en toe sparren we een halfuurtje. Het is leuk samen even een cliënt te bespreken als een van ons daar behoefte aan heeft, zonder dat je hoeft te wachten op een officiële intervisie of zo. En we hebben geen moeite elkaars fouten te bespreken. We behandelen trouwens soms ook beide een andere cliënt uit hetzelfde gezin, hetzelfde systeem, en doen dan daarna een paar gezinssessies samen. Heel bijzonder.'

EVELIEN:

'Juist omdat we familie zijn, spreken we dingen makkelijker naar elkaar uit'

Niet iedereen kan zomaar een praktijk met zijn of haar dochter of moeder runnen. Wat is het geheim?

Evelien: 'Juist omdat we familie zijn, spreken we dingen makkelijker naar elkaar uit. Als een van ons iets dwarszit, zijn we daar heel open over. Dat "even focussen" zou ik niet snel tegen een collega zeggen.'

Is het soms ingewikkeld om collega's én moeder en dochter te zijn?

Evelien: 'Nee. Misschien dat de mensen die bij ons werken het weleens lastig vinden?'

Marijke: 'Meningsverschillen lossen we altijd op. En zij mag richting geven aan onze visie op de toekomst.'

Evelien: 'Ja, en dat kan mijn moeder dan weer goed loslaten, want deze praktijk is natuurlijk wel haar levenswerk. In het begin liep ik er trouwens niet mee te koop dat we moeder en dochter zijn. Nu realiseer ik me dat ik daar trots op mag zijn. Iedereen mag het weten.'

Marijke: 'Ik ben er ook trots op. Voor mij is het een heel mooi cadeau dat we dit zo samen kunnen doen.'

Ken of ben je zelf een psycholoog met nog een psycholoog in de familie, en lijkt het je leuk daarover te vertellen? Laat het ons weten via communicatie@psynip.nl.